

Husker du at håbe?

Jeg er i øjeblikket i gang med at læse en bog med titlen: *Håb – et forsvar for fremtiden* af Kristian Leth. Bogen er skrevet på baggrund af grundig research af forfatteren, men endnu vigtigere, er den skrevet fordi Kristian Leth oplevede, at han havde svært ved at finde håbet i sin hverdag. Jeg tror ikke, han er ene. Kristian Leth siger i bogen, at i vores tid er det mere troværdigt at være pessimist end at være optimist. Det er på en eller anden måde mere autentisk at sige, at det går af helvede til, end at sige man tror og håber på en bedre dag i morgen. Ved at læse Kristian Leths bog bliver man præsenteret for kolde fakta, der alle sammen peger på, at dagen i morgen bliver bedre end dagen i går. Det er ikke umiddelbart det indtryk, man får, hvis man følger med i medierne. Jeg kan selv miste pusten ved at se nyhederne om aftenen. Man sidder tilbage med uroligt hjerte og en følelse af, at verden er på vej ud over afgrunden! Vi bliver ikke præsenteret for de gode nyheder i medierne, måske af den simple grund, at de dårlige sælger bedre.

Men jeg tror også, at der er noget biologi ind over. Vi har gennem tiden fundet det nyttigt at se farer overalt. Optimisterne iblandt vores forfædre i stenalderen, der ikke troede, at der kunne komme en sabeltiger hver eneste øjeblik, de har på et eller andet tidspunkt taget fejl. Frygt, angst og pessimisme er og bliver en god overlevelseshætte. I vores tid og i vores del af verden er frygten ikke på samme måde nødvendig, men vi ligger ikke desto mindre stadig under dens åg. Selvom de kolde fakta fortæller, at der dør færre mennesker i krig, af terrorisme og af sult i dag, end der nogensinde har gjort. På den store bane går det bedre i dag, end det gjorde i går, og der er ikke noget, der tyder på, at det ikke bliver bedre i morgen. Så der er altså grund til at håbe!

Jeg møder ofte folk, der skelner mellem det håb Kristian Leth er fortaler for og det håb, vi taler om i kirken. Men i min verden giver det ikke mening at skelne – det er to sider af samme sag. Om end udgangspunktet er forskelligt. Håb er håb. Og håb på fremtiden smitter af på nutiden. Man kan læse Kristian Leths bog, for at få de kolde fakta og alle de gode grunde til at håbe. Men man kan også gå i kirke om søndagen. Her bygger håbet ikke på kolde fakta, men på Guds løfter, Jesu liv og virke og på den Helligånd, der gør alting nyt. "Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende" – det er det ultimative løfte, som Jesus har givet os alle ved dåben. Det kræver mod og måske en vis grad af dumdristighed at håbe, men det er et håb, alle dårlige nyheder i verden ikke kan rykke ved. Så giv plads til håbet. Læs Kristian Leths bog eller gå i kirke på søndag og hør om det levende håb og de løfter, der gør alting nyt!

De bedste (håbefulde) hilsner

Benjamin Würtz Rasmussen, vikarpræst i Klosterkirken

Kristian Leth. – Foto: Linda Kastrup/Ritzau Scanpix

Benjamin Würtz Rasmussen